

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Nabuchodonosorem nec bestiam, nec semibestiam fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

potuisset, contra vim aliarum bestiarum, certè neque Daniel, neque ceteri satrapæ eum ex aula in silvas eliminassent, si vidissent nihil in eo, nisi phantasiam corruptā; sed eum domi catenis alligatum, aut clavi cohibitum custodiissent, donec ad se rediret; sicut & alij insani custodiuntur.

§. VII.

Nabuchodonosorem nec bestiam, nec semibestiam fuisse.

Tertiò igitur quidam Iosepho ascribunt eam sententiam, quasi Nabuchodonosor reipsa ex homine bestia sit factus. Sed neque Iosephus id scribit, neque ratio patitur; si enim tam anima, quam corpus subiissent eiuscmodi mutationem, non iam ipse vinculo ferreo & areo alligatus fuisset, non ipse fœnum ut bos comedisset, non rore celi corpus eius infectum esset; non capilli eius in similitudinem aquilarum creuissent, & vngues eius quasi avium; sed hæc omnia boui, aut bestiæ accidissent, quæ nihil pecauerat, anima regis annihilata, vel in exilium pulsa, atq; tantisper vagari iussa.

Quamobrem Dorotheus & Epiphanius volunt Nabuchodonosorem non totum in feram commutatum, sed interius

Doroth.
in synopsi.
Epiphan.
in vita
Danielis.

326 Cap. X. Nabuchodonosor quale,

formam hominis, hoc est, animam immortalem seruasse; exteriùs autem prorsus fuisse alià, & quidem bestiæ figurâ indutum; ita scilicet, ut anteriùs figuram bouis, posteriùs leonis referret. Itaque putant, eum taurino capite cornua ventilasse; & jubis ac cauda leonina terribilem extitisse. Fundamentum istorum est, quòd bœui leonem addant, tum quia Septuaginta interpretes vertunt, *capillos eius non in similitudinem aquilarum*, sed *leonis creuissse*; tum quia dicitur, *cor non bestiæ, sed fera detur ei*; bos verò, licet sit bestia, non tamen est *fera*, leo autem & bestia est, & fera. Quare hi idem de Nabuchodonosore fingunt, quod Poëtæ de Gyge & Minotauro, quos partim fuisse homines, partim boues, canunt. De Gyge

Dan. 4.
30.

Quid, l. 4.
Trist.
eleg. 6.

Centimanumq; Gygen, semibouemq; virum.

De Minotauro:

Semibouemq; virum, semiuirumq; bouem.

Hæc quoque sententia nimium dicit. Nam ex homine, boue, leone triplex monstrum facit. Tametsi enim demus, aliquam veri hominis, immò plures partes posse esse

mem-

membra aliarum bestiarum, non tamen concedimus, omnes partes ac membra (præfertim præcipua) posse esse sufficiens animæ rationalis instrumentum, vnde etiam supra docuimus, Satyros, centauros, & similia monstra, siqua sunt, potiora habere hominis. Immo neque Poëta dicit in Gyge, aut Minotauro animam hominis, corpus totum bouis fuisse, sed *Semibouemq;* virum, *semiuirumq;* bouem vocat; quod corporis una pars hominem, altera bouem retulisset. In explicatione porrò somnij Daniel nullam leonis, sed tantum bouis mentionem facit. Adferam quod attinet, cuius cor dandum regi ait scriptura, notum est, boues non tantum cicures esse & domesticos, sed etiam agrestes & feros, uti sunt vri & bisontes.

Supra
cap. 48.

Dan. 4. v.
29. & 30.

§. VIII.

Quam Nabuchodonosor in anima passus sit mutationem?

Restat igitur quartò media sententia, ut dicamus, Nabuchodonosorem & secundùm animam, & secundùm corpus, non tamen tantum, quantum citati volunt autores, mutatum fuisse. Secundùm animam verè mansit homo; licet humanus ei

Y 4 fensus,